

De grove den zou dan in het vervolg grove *pijn* moeten heeten en de zilverspar zou worden *zilverden*. Tegen deze wijziging is groot verzet gerezen. Wij publiceerden reeds de bezwaren, die Dr. J. Th. Oudemans opperde in het Tijdschrift voor Entomologie. In het Boschbouw-tijdschrift geven de h.h. G. A. Overdykink en Th. C. Oudemans hun meening ten beste en ook zij komen tot de slotsom, dat het beter is, om de volksnamen te laten, zooals zij tot nu toe gebruikelijk waren en zooals zij in de litteratuur en de taal der techniek zijn ingeburgerd. Ik ben het daar geheel mee eens, ook al komen wij daarmee te staan voor sommige inconsequenties en in conflict met het wakker betoog van Leonard Springer, den oudsten en besten dendroloog van Nederland, die nog zoo frisch strijdt voor het nieuwe.

JAC. P. TH.

Tegen Bosch- en Heidebrand. Van de Directie der Heidemaatschappij ontvingen wij vier metalen waarschuwingsborden tegen slordigen omgang met lucifers en rookmateriaal. Deze worden tegen den lagen prijs van f 1.— per stel (beneden kostprijs) beschikbaar gesteld voor bezitters en beheerders van bosschen en heiden. Ze zijn in fraaie kleuren en goede teekening zeer smaakvol uitgevoerd, het beste, wat we op dit gebied tot nog toe te zien kregen. Alleen hebben we bezwaar tegen den ouden heer met den witten snor, Duitsch import uit den ouden doos. Onze mannen van Heidemaatschappij, Staatsboschbeheer, Natuurmonumenten en particuliere landgoederen vertoonen een heel ander type: kwiek, vlug, welbewust, jeugdig, al zijn ze soms ook reeds boven de vijftig.

JAC. P. TH.

Een gemerkt witje.

Het merken van vlinders. Ziehier een afbeelding van een der door den heer G. W. van Broekhuysen, Geestbrugweg 44, Rijswijk (Z.H.) gemerkte vlinders. Ge ziet, hoe gemakkelijk het merk in het oog valt, wanneer het witje zich eventjes neerzet op bloem of blad. Het zou wel goed zijn, als ook anderen dit voorbeeld volgden. Het is gemakkelijk genoeg, om nog meer duidelijke merken te bedenken: vierkant, gelijkzijdige driehoek, rechthoekige driehoek, horizontale strepen, kruisen. Je gaat zoo denken aan het vee op de prairieën van Amerika. Hetzelfde merk zou jaar op jaar voor eenzelfde plaats gebruikt kunnen worden, ten minste waar het levende witjes betreft. Anders zou men voor de oneven jaren een stip achter het merk kunnen plaatsen. Maar we zullen honderden en nog eens honderden vlinders moeten merken. Trouwens het aantal geringde vogels loopt al wel in de millioenen.

T.

Zwarte Specht. Een tiental jaren geleden heeft op 't Landgoed Eerde te Ommen een zwarte-spechtenpaar genesteld. Ik vroeg den boschwachter, mij de boomen eens te wijzen. 't Was in een groep hooge grovedennen, 't nest zat wel een 25 M. van den

grond. Nadien heb ik er vaak naar gezocht, en geïnformeerd, doch nimmer van zwarte spechten iets weer vernomen.

Zaterdagavond kwam mijn zoontje uit het sparrebosch vlak achter ons huis hollen met een bijna volwassen zwarte specht in z'n handen. Deze trippelde daar in 't bosch rond met nog eenige lotgenooten. 't Beestje kon kwalijk vliegen en daar 't tegen den nacht liep, heb ik 'em zoo lang in een kooi bewaard en hem dezen morgen weer in 't bosch tegen een boom gezet (ik zeg „hem”, want aan 't karmijnrood vlak boven op z'n kruin, dacht ik dat 't een mannetje was). 't Was nog erg vroeg in den morgen en ik verschool me zoo goed ik kon op eenigen afstand achter een plek boschgras.

De jonge specht riep telkens flink luid „kluu kluu kluu”.

Eindelijk werd z'n geroep beantwoord en kwam er een volwassen zwarte specht opdagen. Een prachtige vogel, groot als een flinke duif en evenals het jong effen zwart van kleur met leiblaauwe pooten doch rood „achter” aan den kop. Deze vogel vloog met golvingen en met breeden schneidigen vleugelslag. Hij voerde het jong en ging daarna hoogerop in den boom waarin 'tjong zat,

den stam bekloppen. Ongelukkig kreeg ie mij in 't oog, liet een korte waarschuwingsroep hooren (geen klui) en ging er toen ijlings van door.

Nu (Zondagavond) zit het spechtenjong nog in den boom en roept telkens klui klui. De oude specht was weer in de nabijheid, doch is ontzettend schuw. Morgen vroeg, hoop ik, zal ze de kans wel beter kunnen waarnemen, als 't hier weer rustig is.

Daar de zwarte specht hier te lande nogal zeldzaam is, meende ik goed te doen, u dit te melden. Dezen morgen (Maandag 11 Juli) ben ik erg vroeg naar den jongen zwarten specht gaan kijken. Hij zat tegen een eikeboom in 't bosch rechts van ons huis en riep nu en dan. De roep werd beantwoord door de ouden, doch die scharrelden rond in het sparrebosch achter ons huis.

Ik heb toen de jonge specht (die onder de vlieghuizen zat) midden in dat bosch tegen een boom gezet en verschool me toen, beter dan Zondag.

Weldra kwamen de ouden er bij en ik kon ze van dichtbij waarnemen. Beide zijn gelijk in grootte en kleur, doch de eene is helrood op en de andere achter den kop. Maar prachtvogels. Drukdoenerig hakten ze met forsche slagen de schors van de sparren af, doch ze schenen niet veel te vinden, want ze moesten lang zoeken voor het jong wat kreeg.

Prachtvogels, dat waren het, zooals ze daar lenig en slank langs de stammen schoten; ik heb erg genoten. Ze roepen elkaar met zooiets als „klui klui”, doch de „uu” zweemt iets naar de „ieu”. Dan hebben ze nog een korten eigenaardigen roep, doch deze kan ik niet definieeren.

Ommen, 10 Juli '32.

M. M. v. D. WERF.

Groeiplaatsen gevraagd. Hieronder volgen eenige berichten over het voorkomen van *Galinsoga parviflora* (het knopkruid). We zijn vooral benieuwd naar groeiplaatsen bewesten Eendracht, Hollandsch diep, Vecht, Zuiderzee. Ook hopen we, dat onze lezers nog wat nieuwe groeiplaatsen van de langbladige zonnedaauw (*Drosera anglica*) zullen kunnen vermelden. En wie heeft in de laatste drie jaren nog *Scheuchzeria* in ons land gezien? Kijk er nog eens naar uit; de fraaie foto op pag. 130 van deze aflevering kan u op weg brengen. Veertig jaar geleden vonden we dat plantje nog vrij veel tusschen Doetinchem en Laag Keppel, thans lijkt het wel, of we het haast zullen moeten schrappen uit de lijst van de Nederlandsche Flora. T.

Knopkruid. In het Julinumnummer van de Levende Natuur 1932, afl. 3; op pag. 82 vermeldt de Heer A. J. de Boer de vindplaatsen van *Galinsoga parviflora* in Nederland. Hierbij zou ik willen bijvoegen Leiden (1930, 1931, 1932). Genoemde plaat komt sinds 1930 ieder jaar geregeld als onkruid in onze tuin op en is waarschijnlijk met zaad aangevoerd.

Breestraat 8, Leiden.

Dr. A. TIMMERMANS.

Knopkruid. Naar aanleiding van de lijst van vindplaatsen van het knopkruid (*Galinsoga parviflora*), voorkomende in het artikel van den Heer De Boer in „De Levende Natuur”, deel ik U mede, dat ik deze plant nog op twee andere plaatsen gevonden heb, n.l. te Overveen (1929) en te Ankeveen (1931).

Zaanenlaan 27, Haarlem.

F. HEKKER.

Knopkruid. In het laatste (Juli)nummer van De Levende Natuur schrijft de heer De Boer over het zeldzame knopkruid. Ik zou de lijst met vindplaatsen met twee kunnen vermeerderen, n.l. 1e. *Oranjekanaal* (Gem. Smilde). De akkertjesgrond bij de fabriekswoningen van de aardappelmeelfabriek „Oranje” was een paar jaar geleden (en zijn misschien nu nog wel) soms overwoekerd door knopkruid. Mijn herbarium-exemplaar is van 1923; toen zaten er geweldig veel. Een paar jaar later (pl.m. 1928) heb ik ze er weer veel waargenomen. Andere jaren ben ik daar niet geweest en heb hun voorkomen dus ook niet kunnen constateeren. Een paar plantjes heb ik in 1923 mee naar huis genomen. Die staan hier nu in een wildernishoekje, tusschen winterasters (*Chrysanten*) en frambozenboschjes, maar ze zijn nog nooit de baas kunnen worden. Elk jaar verschijnen er slechts een paar planten, die niet eens geweldig groot uitgroeien. Toch verdwijnen ze evenmin; de laatste jaren blijft het aantal planten vrijwel constant. Die tweede standplaats is dus (opzettelijk) overgebracht!

2e. *Kielwindeweer* (Hoogezand) 1923—1932.

Kielwindeweer Gem. Hoogezand.

P. SIEBERING.

P.S. Dezer dagen vond ik in Hoogezand een bijzondere paddenstoel, die ik opzond naar Leiden. Ik ontving bericht terug van den heer Lütjeharms, ass. aan het Rijksherbarium, dat het een exemplaar van *Lysurus australiensis* was. Dit is dan de derde vindplaats in Nederland van deze bijzondere paddenstoel. P. S.

Gladde Slang in Brabant. Dezer dagen ontvingen we een gladde slang (*Coronella austriaca*, Laur.) toegezonden uit Handel (bij Gemert) N. Br.; 'n exemplaar van ongeveer 60 cm,